

ning af den midlertidige Lov af 30. Maj 1940 — og om Ændringer i Forsorsloven. Disse Udkast kom i alt væsentligt til at danne Grundlaget for de Lovforslag, som Arbejds- og Socialministeren den 15. April fremsatte i Folketinget; dog var Lovforslaget om Ændringer i Forsorsloven suppleret med en Række Bestemmelser om Opholdskommunerefusion m. v., der var bragt i Forslag af det staaende Udvalg angaaende Socialreformen. Under Behandlingen i Folketinget undergik Forslagene vedrørende Arbejdsløshedsloven og Forsorsloven en Del Ændringer.

I Indledningen til Betænkningen af 27. Februar udtalte Udvalget, at det havde været dets *Hovedformaal* »at søge Lovgivningen paa de heromhandlede Omraader klarere formuleret, saaledes at *Misbrug* af Arbejdsløshedsforsikringen og den offentlige Forsorg i det videst mulige Omfang *udeblikkes*, endvidere, at foreliggende *Muligheder for Arbejde* i videst muligt Omfang *udnyttes*, og endelig, at Lovgivningen udformes saaledes, at den yderligere lægger Vægt paa, at *uansvarlig og uforstandig Anvendelse af indtjente Midler modvirkes.*» Derimod har det *ikke* været Udvalgets Hensigt at søge de *Ydelser*, der tilflyder den ubemidlede og trængende Del af Befolkningen, *nedsat* eller paa anden Maade forringet. Udvalget er i denne Forbindelse gaaet ud fra, at for saa vidt Arbejdsløsheds-kasserne maatte komme i økonomiske Vanskeligheder, vil Bevillingsmyndighederne stille sig velvilligt til Spørgsmaalet om Statens Bistand.«

Udvalget fremsatte derefter nogle *Udtalelser* om forskellige Problemer af betydelig social Interesse, som havde været Genstand for Drøftelse, men som ikke søgtes løst i de tre Lovforslag.

Der var saaledes — navnlig med Henblik paa Forholdene i Handels- og Kontorfaget — rejst Spørgsmaal om *Anerkendelse af Arbejdsløsheds-kasser, der ikke staar i Forbindelse med den tilsvarende faglige Organisation.* Loven lægger ikke Hindringer i Vejen for Anerkendelsen af nye Arbejdsløsheds-kasser inden for Fag, hvor der maatte være Trang dertil, og et Andragende om Anerkendelse vil blive undergivet en rent saglig Behandling; men Arbejds- og Socialministeren gjorde opmærksom paa, at det maa være en afgørende Forudsætning for Anerkendelse af en saadan Kasse, at Kassen har et forholdsvis betydeligt Antal Medlemmer, at der er tilvejebragt en Startkapital, der under Hensyn til Fagets Arbejdsforhold og de paatænkte Understøttelsessatser opfylder rimelige Krav til Kassens Soliditet, og at Kassens Vedtægter indeholder visse Garantier for, at Medlemsbestanden i det væsentlige opretholdes. Hvad særlig det sidste Punkt angaar, henviste Ministeren til, at de faglige Organisationer gør det